

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 410/09-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. decembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť M. Š., B., zastúpeného advokátkou JUDr. B. Š., T., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 31 Cbi 2/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. Š. o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. novembra 2009 doručená sťažnosť M. Š., B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. B. Š., T., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 31 Cbi 2/2008.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ v postavení žalobcu podal 31. marca 2008 okresnému súdu žalobu o vylúčenie vecí (súboru nehnuteľností vedených na liste vlastníctva č. 6096, katastrálne územie T.) z konkurznej podstaty proti žalovanému Mgr. P. O., správcovi konkurznej podstaty úpadcu T., štátny podnik v likvidácii (ďalej aj „žalovaný“). Od podania žaloby boli podľa sťažovateľa vo veci nariadené dva termíny pojednávania. Pojednávanie nariadené na 9. december 2008 bolo odročené bez meritórneho prerokovania veci, keďže došlo k výmene osoby správcu konkurznej podstaty, a sťažovateľovi bolo uložené, aby v lehote 10 dní požiadal o pripustenie zámény účastníka konania na strane žalovaného, čo sťažovateľ 18. decembra 2008 vykonal. Uznesením okresného súdu sp. zn. 31 Cbi 2/2008 z 30. apríla 2009 súd pripustil zámenu účastníka konania na strane žalovaného. Termín ďalšieho pojednávania bol nariadený na 3. november 2009. Aj pojednávanie určené na 3. november 2009 bolo odročené bez meritórneho prerokovania veci z dôvodu rozhodnutia o návrhu žalovaného na prerušenie konania.

Dňa 9. júla 2009 podal sťažovateľ predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní. Predseda okresného súdu prípisom sp. zn. Spr 2483/09 z 24. júla 2009 sťažovateľovi oznámil, že zákonný sudca v predmetnej veci nariadil termín pojednávania na 3. november 2009. Predseda okresného súdu sťažovateľovi taktiež prisľúbil, že vec bude pravidelne sledovať až do jej právoplatného skončenia. Sťažovateľ je toho názoru, že okresný súd od podania žaloby riadne nekonal, a preto nemohlo byť predmetné konanie dosiaľ právoplatne skončené.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie o nej nálezom takto rozhodol:

«1. Základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 31 Cbi 2/2008 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Trnava sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 31 Cbi 2/2008 konal bez zbytočných prietahov.

3. Sťažovateľovi sa priznáva finančné zadostučinenie v sume 10.000 € (slovom desaťtisíc euro), ktoré je mu Okresný súd Trnava povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Trnava je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia v sume 245,70 € (slovom dvestoštyridsaťpäť euro a sedemdesiat centov) na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. B. Š., advokátke, so sídlom T. do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.»

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 221/05).

Predmetom konania pred ústavným súdom je nárok sťažovateľa na ochranu pred postupom okresného súdu vo veci sp. zn. 31 Cbi 2/2008, ktorým bolo podľa jeho tvrdenia porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Zo zistení ústavného súdu vyplynulo, že v skutočnosti boli vo veci nariadené tri termíny pojednávania. Prvé pojednávanie v predmetnej právnej veci bolo nariadené na 4. september 2008. Na toto pojednávanie sa neustanovil sťažovateľ, ktorý bol od 2. septembra 2008 dočasne práceneschopný. Okresný súd pojednávanie odročil bez meritórneho prerokovania veci na 9. december 2008. Zo zápisnice z pojednávania konaného 9. decembra 2008 vyplýva, že podaním z 15. mája 2008 označeným *«ako žaloba o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty žalovaného „doplnenie podania“*, žalobca označil *v časti žalovaných: žalovaný Mgr. P. O., bývalý SKP úpadcu T. š. p. v likvidácii so sídlom T., bez uvedenia IČA a „nový žalovaný“: Mgr. Ing. P. K., SKP úpadcu T. š. p. v likvidácii, so sídlom T.»*. V záujme odstránenia nejasností v podaní sťažovateľa z 15. mája 2008 ho okresný súd poučil v zmysle § 92 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a zároveň vyzval, aby v lehote 10 dní oznámil, či žaloba smeruje proti pôvodnému žalovanému alebo proti novému žalovanému, a v prípade, že žaloba smeruje proti novému správcovi konkurznej podstaty, aby označil, akým procesným dispozitívnym úkonom navrhuje jeho vstup do konania. Na tento účel bolo pojednávanie odročené na neurčito bez meritórneho prerokovania veci.

Podaním doručeným okresnému súdu 18. decembra 2008 sťažovateľ navrhol, aby okresný súd pripustil zámenu účastníkov tak, aby z konania vystúpil žalovaný Mgr. P. O., pôvodný správca úpadcu T., štátny podnik v likvidácii, a na jeho miesto vstúpil ako žalovaný Mgr. Ing. P. K., súčasný správca úpadcu T., štátny podnik v likvidácii. Uznesením okresného súdu sp. zn. 31 Cbi 2/2008 z 30. apríla 2009 súd pripustil zámenu účastníka konania na strane žalovaného. Z predmetného uznesenia okrem iného vyplýva, že už v čase podania žaloby, teda 31. marca 2008, nebol sťažovateľom označený žalovaný Mgr. P. O. správcom konkurznej podstaty úpadcu T., štátny podnik v likvidácii. Sťažovateľ teda nesprávne označil osobu žalovaného, v dôsledku čoho bolo potrebné rozhodnúť o pripustení zámeny na strane žalovaného postupom podľa § 92 ods. 4 OSP.

Dňa 26. júna 2009 okresný súd nariadil pojednávanie na 3. november 2009. Podaním doručeným okresnému súdu 2. novembra 2009 žalovaný podal návrh na prerušenie konania do právoplatného skončenia dovolacieho konania vedeného Najvyšším súdom Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) pod sp. zn. 6 Obdo 8/2009, keďže v predmetnom dovolacom konaní sa podľa neho riešia totožné otázky skutkového, ako aj právneho charakteru, pričom z hľadiska právnej istoty je potrebné vyčkať na rozhodnutie dovolacieho súdu o dovolaní. Pojednávanie konané 3. novembra 2009 bolo preto odročené na neurčito bez meritórneho prerokovania veci pre účely rozhodnutia o návrhu žalovaného na prerušenie konania. Uznesením sp. zn. 31 Cbi 2/2008 z 1. decembra 2009 okresný súd prerušil konanie do skončenia dovolacieho konania vedeného najvyšším súdom pod sp. zn. 6 Obdo 8/2009.

Z dosiaľ uvedeného vyplýva, že sám sťažovateľ už v čase podania žaloby nesprávne označil žalovaného, ktorý bol z funkcie správcu konkurznej podstaty úpadcu T., štátny podnik v likvidácii, odvolaný už uznesením okresného súdu z 12. decembra 2007, čím sám prispel k predĺženiu namietaného konania. Uvedený nedostatok v žalobe bolo možné odstrániť až na základe podania sťažovateľa z 18. decembra 2008, o ktorom okresný súd rozhodol uznesením sp. zn. 31 Cbi 2/2008 z 30. apríla 2009, teda po viac ako 4 mesiacoch od jeho doručenia. Následne okresný súd nariadil 26. júna 2009 termín pojednávania na 3.

november 2009, t. j. po necelých dvoch mesiacoch. O návrhu žalovaného na prerušenie konania rozhodol okresný súd po 1 mesiaci.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že v prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného týmto článkom ústavy (napr. II. ÚS 57/01), prípadne návrhu buď nevyhovet (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, III. ÚS 59/05).

Ústavný súd na základe svojich zistení zastáva názor, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 31 Cbi 2/2008 v zásade postupoval bez priet'ahov, pričom zistené obdobia krátkodobej nečinnosti nemožno považovať za tak významné, aby ich bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy.

Na základe uvedeného ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími návrhmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. decembra 2009